

ROZMOWA Z KSIĘDZEM MARKIEM SASIAKIEM – WIKARYM W PARAFII MATKI BOSKIEJ DOBREJ RADY W ZGIERZU

Gdzie ksiądz poprzednio pracował?

Poprzednio pracowałem w parafiach: Widawa, Bełchatów, Łódź-Andrzejów, św. Michała Archanioła i św. Alberta Chmielowskiego w Łodzi.

Skąd ksiądz pochodzi i jakie szkoły ukończył?

Pochodzę z Łodzi, mam dwoje rodzeństwa. Ukończyłem Technikum Mechaniczne w Łodzi. Trzy lata studiowałem na Politechnice Łódzkiej na Wydziale Mechanicznym. Potem ukończyłem Wyższe Seminarium Duchowne w Łodzi.

Jakie ksiądz ma zainteresowania?

Nie mam konkretnych zainteresowań, interesuje mnie to co dzieje się w świecie.

Jak przebiegała księdza droga do kapłaństwa?

Wstąpiłem do seminarium mając 23 lata. W czasie studiów uczestniczyłem w spotkaniach Duszpasterstwa

Akademickiego. Wydaje mi się, że to miało wpływ na moją decyzję wstąpienia na drogę kapłańską. Minęło już 21 lat od święceń kapłańskich.

Najbardziej ksiądz lubi?

Dalekie podróże, podczas których mogę poznać kulturę danego kraju.

Czego ksiądz nie lubi?

Najbardziej nie lubię pośpiechu i chaotyczności w działaniu.

Niejednokrotnie stojąc przed czymś nowym podejmujemy jakieś szczególne plany, postanowienia. Czy zmiany w parafii sprzyja takim decyzjom?

Moim zdaniem nie ma potrzeby podejmować konkretnych planów czy postanowień. Przychodząc do nowej parafii ksiądz zastaje pewną sytuację po poprzedniku. Powinien starać się kontynuować to dobro, które rozpoczął jego poprzednik. Wydaje mi się, że ksiądz powinien tak postępować, by odchodząc zostawić dobry grunt pod dalszą „uprawę”. W ten sposób ułatwia wejście swojemu następcy.

Zespół Redakcyjny

MIGAWKI Z NABOŻEŃSTW EKUMENICZNYCH W ZGIERZU

W poniedziałek 27 stycznia w Kościele Rzymskokatolickim - w parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu odbyło się nabożeństwo ekumeniczne. Kazanie wygłosił pastor Fryderyk Domaradzki ze społeczności ewangelicznej Kościoła Chrystusowego. Nabożeństwo prowadził ks. biskup Marek Marczak. Śpiew podczas nabożeństwa

ekumenicznego prowadził Patryk Jadczak oraz organista Andrzej Drzewiecki. W nabożeństwie uczestniczyli licznie zgromadzeni wierni, a także duchowni ks. Andrzej Chmielewski - Dziekan Dekanatu Zgierskiego oraz przedstawiciele z różnych parafii.

Pastor Fryderyk Domaradzki ze Społeczności Ewangelicznej.

teologiem i biblistą. „Oprócz służby pastorskiej prowadzę badania w zakresie form i gatunków literackich występujących w Starym i Nowym Testamencie oraz związanej z tym problematyki ich współczesnego odczytywania. Zajmuje się także zagadnieniami dotyczącymi filozofii nauki mającymi odniesienia do współczesnej teologii” powiedział pastor. Przez wiele lat aktywny sportowiec, założyciel i pierwszy prezes Łódzkiej Akademii Taekwondo ITF w Łodzi.

W słowach skierowanych do uczestników nabożeństwa, Pastor Fryderyk Domaradzki wskazywał, że naszym głównym celem jest ewangelizacja i czynienie ludzi uczniami Jezusa Chrystusa. Starajmy się zabiegać o dojrzałość i aktywność duchową wszystkich zborowników, troszcząc się o rozwój zarówno ilościowy, jak i jakościowy.

Kaznodzieja Fryderyk Domaradzki reprezentuje społeczność Ewangeliczną w Łodzi ze zboru Kościoła Chrystusowego w RP działający w Łodzi.

Pastor Fryderyk Domaradzki jest

wy naszej społeczności.

W trakcie kazania nawiązał do Ewangelii o spotkaniu Samarytanki z Jezusem. Ukazywał, że spotkanie Samarytanki z Jezusem może się nam wydać sprawą przypadku. W rzeczywistości był to przejaw precyzyjnej Opatrzności. Jezus po prostu chciał się z nią spotkać. Zechciał czekać na nią przy studni. I to w samo południe. W ten sposób dostosował się do jej niezwykłej pory przychodzenia po wodę. – Najpierw poprosił ją o wodę, gdyż był zmęczony i spragniony. *Rzekł do niej: Daj Mi pić!* Kobieta była zaskoczona i daleka od spełnienia prośby. Dopiero po dłuższej rozmowie nabrała zaufania i ... otworzyła się.

Nabożeństwo Ekumeniczne w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej pw. Opatrzności Bożej w Zgierzu.

Kto na kogo? Samarytanką – na Jezusa, „będącego Żydem”. W tamtej epoce nie było to ani łatwe, ani oczywiste. Rozmowa Jezusa z Samarytanką też nie była łatwa, ale Jezus ani na moment nie dał się zbić z tropu. Również do Ciebie i do mnie Jezus kieruje dzisiaj wezwanie, aby spojrzeć na siebie w prawdzie, aby otworzyć się na oczyszczające działanie wody żywej, która zmienia życie! Samarytanką powiedziała Bogu: „Panie, daj mi tej wody Ona powiedziała: «tak» Bogu i życiu z Nim. *A jaka będzie Twoja odpowiedź?*

Marianna Strugińska-Felczyńska

„Z PROCHU W PROCH... A WIECZNOŚĆ CZEKA...” POPIELEC – JEGO ZNACZENIE DLA KATOLIKA

Środa Popielcowa (w jęz. staropolskim nazywana Wstępną Środą) jest w Kościele katolickim dniem rozpoczynającym Wielki Post – czterdziestodniowy okres pokuty i przygotowania się do przeżywania największego święta chrześcijańskiego – Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

W Środę Popielcową kapłan posypuje głowy wiernych popiołem na znak pokuty. Tradycja ta pojawiła się w VIII

w., a w XI w. została zatwierdzona przez papieża Urbana II. Popiół służący do posypywania głów pochodzi z palm poświęconych w Niedzielę Palmową ubiegłego roku. Obrzęd posypywania jest poprzedzony modlitwą błagalną o oczyszczenie z grzechów i właściwe przygotowanie się do uczestnictwa w Misterium Paschalnym Chrystusa. Podczas posypywania głów wiernych kapłan wypowiada słowa: „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” lub „Prochem jesteś i w proch się obrócisz”. Obrzęd ten jest znakiem i symbolem. Przypomina o potrzebie nawrócenia i pokuty, a także o kruchości, ulotności i skończoności życia doczesnego. Budzi pragnienie

przemiany serca. Ciągłe podejmowany wysiłek zmagania się z własną małością i bylejakością, stawianie Boga w centrum naszej codzienności umożliwia otwarcie się na Jego działanie.

Wielki Post i rozpoczynająca go Środa Popielcowa pozwalają nam uświadomić sobie, że tylko Bóg może przemienić to, co przemijające w to, co trwa wiecznie.

W Środę Popielcową obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych (od 14 – tego roku życia) oraz post ścisły (od 18 – tego do 60 – tego roku życia) – trzy posiłki w ciągu dnia, w tym jeden do syta.

Elżbieta Hildt

„W WIELKIM POŚCIE UŚMIECHAĆ SIĘ PRZEZ ŁZY”

Wielki Post to piękny Okres Roku Liturgicznego, w którym Pan wzywa każdego z nas do przemiany serca. Może się jednak rodzić w nas pytanie, jak to zrobić, aby owocnie przeżyć ten święty czas pokuty i odnowy wewnętrznej. Wielki Post, to czas w którym Kościół zaprasza nas w imieniu Chrystusa do szczególnej współpracy z łaską Bożą, którą Bóg daje nam zupełnie darmowo z powodu zasług Chrystusa. Ale jest życzeniem Boga, abyśmy nie tylko nie stawiali przeszkód, lecz byśmy współpracowali z Nim przyjmując darmowe łaski i pełniąc uczynki chrześcijańskie. Trzy najważniejsze z nich to: modlitwa, post i jałmużna.

W Wielkim Poście będziemy z pewnością więcej się modlić, będziemy przeżywali Drogę Krzyżową co piątek i niedzielne Gorzkie Żale, będziemy brali udział w rekolekcjach parafialnych. Będziemy więcej pościć, aby przypomnieć naszej cielesnej naturze, że to nie ona rządzi, lecz Duch. Może więc rozszerzymy piątkową wstrzemięźliwość od mięs także na inne dni tygodnia np. środy i soboty. Będziemy też dawali jałmużnę – aby –oby tak było.!

Tylko powinniśmy pamiętać, że jałmużną będą nie tylko pieniądze, jedzenie i odzież, lecz także wytrwała modlitwa i czyjeś intencji. Te uczynki pomogą nam oderwać się od rzeczy ziemskich i zwrócić się ku Bogu.

Pan Jezus uczy nas, abyśmy nie dawali po sobie poznać, że pościmy, modlimy się i dajemy jałmużnę.

Wielki Post zaczyna się Środą Popielcową symbolicznym aktem pokutnym polegającym na posypaniu naszych głów popiołem ze spalonych palm, które były poświęcone w Niedzielę Palmową. Pierwsze uczucia pokutne budzą się właściwie w Środę Popielcową, kiedy to z ust kapłana

padają słowa: „Pamiętaj człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz” lub „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię” podczas posypywania naszych głów szarym popiołem poświęconym poprzednio słowami. „Racz pobłogosławić Boże te popioły, aby stały się zbawiennym lekarstwem dla wszystkich, którzy optakują występki swoje i usilnie błagają Twego najśłodszego Miłosierdzia” (słowa modlitwy według dawnych tradycji). Więc popiół który jest znakiem pokuty ma się stać lekarstwem na chorobę duszy, czyli grzech. Trzeba pokutować, a zacząć pokutować, to znaczy naprawdę miłować. Chrystusowi bardzo zależy, abyśmy do Niego powrócili, aby w naszym

sercu powstał żal z powodu naszego złego dotąd postępowania.

My też możemy zatrzymać się przy Nim jak św. Weronika, jak Szymon z Cyreny – zatrzymać się, popatrzeć w Jego smutne oczy i obmyć się

w Jego krwi, korzystając z Sakramentu Pokuty. Aby wzbudzić żal za nasze grzechy pomoże nam w tym Droga Krzyżowa, Gorzkie Żale, Kazania Pasyjne, szczerza modlitwa. Żal nasze serca na widok spustoszenia, jakiego dokonaliśmy w sobie wokół nas przez nasze grzechy, łzy żalu muszą skruszyć naszą zatwardziałość. Jezus nas kocha i cały Wielki Post jest tego najlepszym dowodem. Nie powinniśmy zmarnować takiej łaski. Post jest przyjemny Bogu.

Wielki Post to wielki dar, to czas dany nam przez Boga, abyśmy o sobie o Nim tak na serio przypomnieli, pokochali Go i nawrócili się. Pan Jezus zachęca nas do przemiany życia. A może dla Jezusa zrezygnujemy z czytania bezwartościowych gazet na rzecz czytania Pisma Świętego lub prasy katolickiej(chociażby miesięcznika parafial-

nego Dobra Rada). A może dla Jezusa ograniczymy oglądanie programów telewizyjnych, aby ze sobą porozmawiać, a może stać nas będzie na to aby powstrzymać się swoją ciekawość dotyczącą naszych znajomych, a może potrafimy zamilknąć, gdy ktoś zrobi nam przykrość, a może odwiedzimy osoby samotne i chore. A może każdy z nas wie, co może zrobić i do czego wzywa go sumienie. Boga nie tyle ranią nasze grzechy, ale nasz lęk przed Nim. To jest największy ból Serca Jezusowego.

Jeśli chcemy Go pocieszyć, a siebie uszczęśliwić, rzućmy się w Jego Ramiona i zanurzymy w Jego Ranach wszystkie nasze grzechy. O sobie z nim poradzi. W pokonaniu strachu pomoże nam z pewnością Maryja, jeśli tylko o to szczerze poprosimy.

Maryja – najcichsza i najpokorniejsza, najwierniejsza i pełna zawierzenia, Matka Miłosierdzia i Matka Dobrej Rady będzie dla nas drogą powrotu do Chrystusa. Nad-

szedł czas, żebyśmy zastanowili się nad sobą, czas abyśmy zbliżyli się do Chrystusa, abyśmy przed Nim wyznali wszystko, co obciąża nasze sumienie i usłyszeli od Niego dobrotliwe słowa „Ja cię nie potępiam. Idź i nie grzesz więcej, więcej”.

Śmiało i odważnie podejdźmy do podejdźmy do konfesonatu, aby tam spotkać się z Miłosierdziem Boga. Pomyślmy również o zachęceniu naszych krewnych lub znajomych, aby także skorzystali z tego skarbcza Bożej łaski, który się otwiera przed każdym z nas. Jezus pragnie Tylko jednego: abyśmy przyszli do Niego, abyśmy wezwali Go na pomoc, abyśmy Mu oddali naszą nędzę mówiąc „Ojciec zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem Ciebie”. Wówczas powiedzenie, że „w Wielkim Poście chrześcijanin uśmiecha się przez łzy” będzie naszym udziałem.

Piotr Janczak

LITURGICZNE ABC... (4)

Postawy i gesty w liturgii (cz.2)

Pocałunek - w kulturze śródziemnomorskiej pocałunek, był znakiem pozdrowienia i czci. Znak ten wprowadzono do liturgii chrześcijańskiej jako symbol nadprzyrodzonej miłości, braterstwa, pokoju i wzajemnej zgody. We Mszy św. pocałunek był gestem przygotowawczym do Komunii św. Jedność z braćmi jest jednością Ciała Mistycznego Jezusa Chrystusa, którą to jedność koronuje komunie św. W liturgii chrześcijańskiej od starożytności całuje się ołtarz jako znak hołdu dla Chrystusa i Jego Ofiary krzyżowej.

Nałożenie rąk - w liturgii obrzęd ten należy do najstarszych. Sięga on czasów Chrystusa Pana, który wielokrotnie nakładał ręce na chorych lub dzieci. Znaczenie nałożenia rąk zależy od obrzędu, w którym się je stosuje. Nakłada się ręce przy udzielaniu błogosławieństwa, w którym oznacza ono łaskawość Boga. W obrzędzie sakramentu święceń nałożenie rąk oznacza przekazanie władzy kapłańskiej. W każdym z wyżej wymienionych obrzędów znaczenie nałożenia rąk wyjaśnia tekst modlitwy towarzyszącej, zwanej formułą.

Rozłożenie rąk - to najstarsza forma postawy modlitewnej, przekazanej przez liturgię. Gest ten oznacza, że

adresatem modlitwy jest Pan Bóg. Symbolizuje człowieka, który z całą ufnością zwraca się do Boga i oczekuje od Niego pomocy. Obecnie w liturgii kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwy i pozdrawia wiernych.

Złożenie rąk - Gest ten jest stosowany zarówno przez kapłana jak i wiernych. Składanie rąk przy modlitwie symbolizuje wzniesienie duszy do Boga i oddanie Mu się z wiarą. Jest znakiem poddania się Jego woli, jako najwyższemu Panu.

Bicie się w piersi - jest to symbol usposobienia pokutnego i żalu za grzechy. W liturgii bicie się w piersi stosowane było zawsze tam, gdzie tekst modlitwy mówił o pokucie lub grzechu. Bicie się w piersi wskazuje na serce jako ośrodek życia i siedlisko uczuć.

Obmycie rąk - w liturgii gest ten sięga początków istnienia Kościoła. Obrzęd obmycia rąk traktowany początkowo jako zabieg praktyczny i higieniczny, z czasem nabrał sensu symbolicznego. Oznacza symboliczne obmycie od grzechu i niesprawiedliwości. Obrzęd ten wyraża więc pragnienie wewnętrznego oczyszczenia.

Ks. Marek Sasiak

SPOTKANIE OPLATKOWE KÓŁ RÓŻAŃCOWYCH

W naszej parafii panuje wspaniała tradycja, członkowie poszczególnych grup organizują spotkania opłatkowe. Dnia 11 stycznia odbyło się spotkanie członków Koła Żywego Różańca, Różańca Rodziców za Dzieci, Radia Maryja i Jerycha Różańcowego. W spotkaniu poza członkami w/w wspólnot uczestniczyli wszyscy Kapłani naszej parafii. Ksiądz Proboszcz rozpoczął spotkanie modlitwą, po której zebrani dzieląc się opłatkiem składali sobie

życzenia. Spotkanie uatrakcyjnił Ksiądz Jacek, który przy akompaniamencie gitary poprowadził wspólne śpiewanie kolęd. Należy podkreślić, że spotkania przynoszą wiele radości i uświadamiają jak ważna w naszym życiu jest obecność drugiego człowieka. Takie coroczne spotkania scalają, aktywizują i integrują wspólnotę parafialną. Do następnego spotkania za rok.

Janina Domańska

PÓŁKOLONIE ZIMOWE W NASZEJ PARAFII

Półkolonie to nie tylko zabawa, gry ale i wspólne wyjazdy, poznawanie zabytków regionu. Parafia pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu wspólnie z Akcją Katolicką od 18 lat organizuje kolonie, wycieczki oraz pielgrzymki dla dzieci. Tym razem wybraliśmy się na wycieczkę do Muzeum Regionalnego w Łowiczu oraz Katedry Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny zwanej przez niektórych „Mazowieckim Wawelem” lub perłą „Zachodniego Mazowsza”. Nie mogło też zabraknąć podczas półkolonii wyjścia na basen, łyżwy oraz przygotowania się do uczczenia Dnia Babci i Dziadka.

Podczas wycieczki do Łowicza dzieci zapoznały się z tradycjami i obrzędami ludowymi Księstwa łowickiego, strojami, wycinankami i chatami wiejskimi. Zwiedzanie Muzeum rozpoczęliśmy od kaplicy p.w. Karola Boromeusza, gdzie sklepienie kaplicy, ozdobione zostało freskami przez działającego w Polsce pochodzącego z Włoch malarza królewskiego Michała Anioła Palaniego (1637-1712). Kaplica jest przykładem dzieła barokowego, łączącego malarstwo z rzeźbą i architekturą. Malowidła powstałe z ok. 1695 roku ukazują życie i działalność Karola Boromeusza, biskupa Mediolanu, patrona zakonu misjonarzy. Po zwiedzeniu Muzeum udaliśmy się do Bazyliki Katedralnej (dawnej Kolegiaty Prymasowskiej) pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Wspólna modlitwa, a następnie

wraz z przewodnikiem poznawaliśmy historię Katedry wraz jej skarbami. Katedra Łowicka została uznana za Pomnik Historii w 2012 r. Świątynia ma szczególne znaczenie dla historii i kultury Polski. Fundowali ją, a następnie hojnie wyposażali największą rangą dostojnicy kościelni - arcybiskupi gnieźnieńscy (prymasi Polski od XV w.). Od XVI do XVIII w. Łowicz był głównym arcybiskupim miastem rezydencjonalnym, przez co, ówczesna kolegiata łowicka, obok katedry gnieźnieńskiej stała się najważniejszą świątynią w kraju i obiektem szczególnej troski arcybiskupów. W jej murach odbywały się synody kościelne, decydowano o najważniejszych sprawach Kościoła oraz Rzeczypospolitej. Interreks (funkcję tę sprawowali prymasi) przyjmował tu posłów w czasie bezkrólewia. Tutaj też odbywali pielgrzymki królowie. Obecna katedra jest nekropolią dwunastu arcybiskupów oraz wielu innych dostojników - mieszczącą najwyższej klasy nagrobki, wspaniałe przykłady złotnictwa oraz pamiątki historyczne, pozwalające na określenie tej świątyni Sanktuarium nie tylko sakralnym, ale także Sanktuarium Historii i Kultury Polski nierozłącznie związanej z dziejami Kościoła. Nad kolegiatą roztaczali szczególną pieczę arcybiskupi: Jakub Uchański, Jan Wężyk, Henryk Firlej, Maciej Łubieński, Jan Lipski, Stanisław Szembek, Teodor Potocki, Adam Komorowski. W katedrze są też

relikwie patronki Łowicza -św. Wiktorii. Przy Katedrze znajdują się dwa pomniki – jeden poświęcony „Synom Ziemi Łowickiej – Bojownikom o Niepodległość” z 1927 r., a także odsłonięty 18 czerwca 2000 r. pomnik Papieża Jana Pawła II.

Po zwiedzeniu Katedry Łowickiej udaliśmy się na spacer po Starym Rynku i Nowym Rynku, który jako jedyny w Polsce jest rynkiem w kształcie trójkąta. W Europie tylko Paryż i Bonn zastosowały podobne rozwiązanie. Wszędzie indziej rynki są czworoboczne.

W trakcie półkolonii obchodziliśmy Dzień Babci i Dzień Dziadka. Świadectwo życia oraz rady babć i dziadków pomagają w rozwoju dzieci i wnuków. Ci, którzy przeżyli w swoim życiu tak wiele różnych wydarzeń kształtujących człowieka, pomagają i służą radą nie tylko swoim dzieciom, ale w szczególności wnukom. To wsparcie jest niezwykle ważne i bezcenne. Dzieci podczas zajęć przygotowały laurki dla babć i dziadków. Najwięcej radości dostarczyło wspólne pieczenie ciastek z panem Markiem i przy nieodzownej pomocy pani Aliny i Hanny oraz dekoracja ciastka przez dziecko dla swoich dziadków. Każde dziecko starało się udekorować według własnego pomysłu. Do udekorowa-

nych ciasteczek dzieci dołączyły laurki namalowane przez siebie wraz z życzeniami z okazji Dnia Babci i Dziadka.

Największym prezentem za trud pracy dzieci był szczery uśmiech babć i dziadków obdarowanych ciasteczkami, życzeniami przygotowanymi wyjątkowo dla nich.

Dziękuję opiekunom za pomoc podczas półkolonii pani Marii, Alinie, Hannie, a także panu Markowi i ks. Proboszczowi Andrzejowi oraz Fundacji Krzewienia Kultury Fizycznej, Fundacji Kółko

Graniaste i Urzędowi Miasta za wsparcie.

Agnieszka Gajek

Zapraszamy dzieci i młodzież do Świetlicy Środowiskowej działającej przy pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu. Czynna od poniedziałku do czwartku w godz.15.00-18.00. Możesz skorzystać z warsztatów kulinarnych, zajęć sportowych, pomocy w nauce, pracowni komputerowej, porad prawnych.

Zapraszamy też wolontariuszy. Bliższe informacje można uzyskać w Świetlicy Środowiskowej, kancelarii lub zakrystii. Przyjdź czekamy na Ciebie.

Trwa okres rozliczeniowy Podatku Dochodowego za 2019 rok

Przełącz 1 % na działalność Świetlicy Środowiskowej działającej przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Każdy, kto chce rozliczyć swój podatek za 2019 rok może zgłosić się do Świetlicy Środowiskowej w Zgierzu ul. Marii Skłodowskiej Curie 5. Czekamy na Ciebie od 20 lutego, w czwartki w godz. 15.00 - 17.30 i w piątki w godz. 9.00-13.00.

SPOTKANIE OPŁATKOWE RADY DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

12 stycznia odbyło się spotkanie opłatkowe prezesów Rady Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, w spotkaniu uczestniczył Asystent Kościelny Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej ks. prałat Ireneusz Kulesza -proboszcz Katedry w Łodzi. Spotkanie zaczęło od wspólnego śpiewania kolęd i składania życzeń. Następnie omówiono sprawozdanie DIAK za rok 2019 i plan na rok bieżący. Spotkanie przebiegało w milej i serdecznej atmosferze.

Marianna Strugińska - Felczyńska

WSPÓLNE KOŁĘDOWANIE

W styczniu odbyło się spotkanie opłatkowe Asysty Parafialnej i Asysty Dziecięcej. W spotkaniu uczestniczyli wszyscy kapłani: ks. Andrzej Blewiński- proboszcz, ks. Jacek Pływacz, ks. Marek Sasiak i ks. prałat Stanisław Kaniewski. Podczas spotkania ks. proboszcz składając życzenia członkom podziękował za zaangażowanie i udział w różnych uroczystościach parafialnych i między parafialnych ze sztandarem. Po wspólnej modlitwie i życzeniach ks. proboszcza następnie uczestnicy dzie-

ląc się opłatkiem złożyli sobie życzenia i wspólnie śpiewali kolędy. Spotkanie przebiegało w milej i serdecznej atmosferze.

Zapraszamy osoby chętne do wstąpienia w szeregi Asysty Parafialnej oraz Asysty Dziecięcej. Opiekun duchowy grupy- ks. Marek Sasiak, Prezes Asysty –Wiktor Jarmiliński i Beata Pawlak

ARENA RODZIN DRODZY MAŁŻONKOWIE I RODZICE!

Już dziś zapraszamy całą waszą Rodzinę do udziału w tegorocznym wielkopostnym wydarzeniu ewangelizacyjnym jakim jest ARENA RODZIN. W tym roku odbędzie się ona w piątek po środku popielcowej tj. 28 lutego o godz. 19:00 – podobnie jak w ubiegłym roku na Atlas Arenie – aleja ks. bp. Władysława Bandurskiego 7.

Na naszym – rodzinnym – spotkaniu znajdzie się miejsce dla każdego. Najmłodsi, którzy potrzebują stałej opieki rodziców mogą zostać z rodzicami, a ci starsi... dla nich przygotowane będzie oddzielne wydarzenie ARENA

DZIECI, które poprowadzą – przygotowujący się już do tego – wolontariusze.

Zapraszamy do udziału w Arenie Rodzin wszystkie rodziny Archidiecezji Łódzkiej, by poprzez słuchanie Słowa Bożego, adorację Najświętszego Sakramentu, świadectwo innych małżonków i rodziców oraz wspólną modlitwę, dobrze przygotować się na zbliżające się święta wielkanocne.

Do udziału w tegorocznej Arenie Rodzin wszystkich zaprasza metropolita łódzki, ksiądz arcybiskup Grzegorz Ryś.

Źródło: <http://arenamlodych.pl/arenarodzin/>

Serdecznie zapraszamy do uczestnictwa

Jest możliwość skorzystania ze spotkania ewangelizacyjnego dla rodzin w dniu 28 lutego w godzinach 18.00 – 21.00 w Atlas Arenie w Łodzi. Udział jest bezpłatny. Został zamówiony autokar, który wyruszy o godz. 17.00. Koszt przejazdu wynosi 10 zł. Zapisy w kancelarii i zakrystii.

Źródło. Ogłoszenia parafialne

MIGAWKI Z UROCZYTEJ MSZY ŚWIĘTEJ Z OKAZJI IMIENIN KSIĘDZA JACKA PŁYWACZ

WYJAZD DO CZERWIŃSKA NA MISTERIUM MĘKI PAŃSKI

Zapraszamy serdecznie do Czerwińska nad Wisłą, na Misterium Męki Pańskiej. Czerwińskie opactwo od prawie wieku znane jest z jednego najśłynniejszych polskich misterii pasyjnych pt. „Męka Pańska” autorstwa salezjanina, ks. Franciszka Harazima (1885-1941). Misterium przez dziesięciolecia cieszyło się szerokim zainteresowaniem wiernych, którzy w Wielkim Poście przybywali do XII wiecznej bazyliki, aby poprzez kontakt z tą formą sztuki sakralnej przygotować się do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

Wierzmy, że przyjazd pielgrzymów na Misterium może być dobrą okazją do odprawienia krótkich, jednodniowych rekolekcji, na które złożą się: udział w Misterium, przystąpienie do sakramentu pojednania i pokuty oraz uczestnictwo w Eucharystii celebrowanej przed

cudownym obrazem Matki Bożej Pocieszenia, którego kustoszami od ponad 95 – lat są Salezjanie Księża Bosko.

Misterium wystawiane jest tylko w soboty i niedziele w okresie Wielkiego Postu. Organizacją Misterium zajmuje się Salezjański Ośrodek Młodzieżowy – Powołaniowy Emaus.

Wyjazd ze Zgierza do Czerwińska na Misterium Męki Pańskiej w sobotę 21 marca 2020 r. Koszt udziału tj. bilet, przejazd oraz ubezpieczenie wynosi 60 zł. Wyjazd o godz. 8.00. Już można rezerwować miejsca. Zapisy w kancelarii i zakrystii parafii MBDR.

www.ogloszenia

Twój dom może ci zastąpić cały świat. Cały świat nigdy nie zastąpi ci domu.

Blaise Pascal

Życie bez przygody jest jak wiosna bez kwiatów, jak niebo bez słońca, jak morze bez fali.

Julian Ejsmond

W tym leży sekret radości: nie gasić pięknej ciekawości, ale zaryzykować, bo życia nie można zamykać w szufladzie.

Papież Franciszek

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.: 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: ks. Marek Sasiak, Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt.

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke, Zofia Rumak, Zenona Kalbarczyk, Danuta Jadczyk.